

Noaptea, Delta cap de fluviu

Emaanastasia

Noaptea, Delta cap de fluviu

Noaptea, Delta cap de fluviu, găzduiește un motan,
Într-o scorbură-ntr-un cariu și un rest vechi de platan,
Miaună sleit de foame, ghemuit în cariu șest,
Folosind a sale arme, poate va primi un rest.

Adâncit în întuneric, plânge-ntr-una din senin,
Dar uitând că e zburdalnic miorlăie cu glasul fin,
Miau, cerea cu glasul dulce, lacu-acela plin de nuferi
Să viseze sânziene, noaptea-ntreagă-ntre luceferi.

Cam lenos cum e din fire, m-a privit cu ochii goi,
Ochii triști duși în privire, de motan sau de strigoi!
Eu nici azi nu știu pe unde fuge-n lume-acum fricosul
Când îl vede-n bățătură pe Grivei rozându-și osul.